

Проїхали

TNМК (TNМК)

Я з міст, великих міст
Буду тут я, поки буде хист
Цей світ – він із твоїх рис
І все (все, все, все, все)
Скільки сплатити, щоб це пережити?
Скільки внести і куди занести?
Що віддати, щоби не вітати
Зле? (Зле, зле)

Багато справ і купа злив
Кілька днів і декілька голів
В люди ходив, багато говорив
Про всіх (всіх, всіх, всіх, всіх)
А сніг бруднів, дивився і кутив
Попіл їв і ніби не тужив
Удавав, ніби відчував
Сміх (сміх, сміх)

Їхали ми, їхали
І будинки стріхами
Казали, що проїхали
І все
Вже ніколи не повернешся
Туди, куди ти женешся
Все
Все

А ти казала, що тобі уваги мало
Шпалери напроти очей
Побут-добробут, вірила-чекала
Що ми проти речей? (Речей)
Те, що тримало, не витримало нас
Люди – споруда хитка
Під екстаз підставляю таз
– Як ви? – Нормально. – Пока

Їхали ми, їхали
І будинки стріхами
Казали, що проїхали
І все
Вже ніколи не повернешся
Туди, куди ти женешся
Все
Все

Багато справ, багато слів
Милом надсилав речитатив
Не дійшов, а я перегорів
Авжеж (вжеж)
Цей міст – для втікаючих із міст
Промовчи, бо почався піст
Цей світ – все для нього зміст
Ми (теж, теж, теж, теж)

Їхали ми, їхали
І будинки стріхами
Казали, що проїхали

І все
Вже ніколи не повернешся
Туди, куди ти женешся
Все
Все

Їхали ми, їхали
І будинки стріхами
Казали, що проїхали
І все
Вже ніколи не повернешся
Туди, куди ти женешся
Все
Все